

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/760/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214202126
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214202126.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Martin Holič a Mgr. Jozef Mačej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej pri výkone verejnej moci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 6C/37/2014-48 zo dňa 24.03.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie majetkovej škody 125,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy 532,92 Eur. Výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súd uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčísluje nasledovne:

A. Žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- Eur
- na udržanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur
- na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdavky spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- Eur

Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu 125,- Eur.

B. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu Galanta je podľa názoru žalobcu v dôsledku jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu.

Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného;

a najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bol zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára.

Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práva, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrožujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 532,92 Eur. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe ním uvedenej doktríny ústavného súdu. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzali pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 660,- Eur. Teda 660,- Eur : 12 mesiacov v roku = 55,- Eur.

Z obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 15Er/739/2010 súd zistil, že dňa 04.08.2010 bola Okresnému súdu Galanta doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Bratislava, proti povinnej I. R. nar. XX.XX.XXXX, bytom P., K. XXX/XX, vo veci vymoženia 671,19 Eur s príslušenstvom. K žiadosti bola pripojená zápisnica vo veci spísania návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 21.06.2010, plnomocenstvo pre právneho zástupcu a exekučný titul, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02096/10 právoplatného 03.05.2010 a vykonateľného 06.05.2010.

Dňa 09.08.2010 Okresný súd Galanta vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava na zaslanie kompletného rozhodcovského spisu SR 02096/10 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Uvedený spis bol doručený Okresnému súdu Galanta 02.11.2010, pričom Okresný súd Galanta uznesením 15Er/739/2010-18 zo dňa 13.01.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 07.04.2011.

S použitím § 115a ods. 2, § 200ea ods. 1 O.s.p., § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 9 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, 5, § 17 ods. 1 a ods. 2, § 19 ods. 2 a ods. 3 zák.č. 514/2013 Z.z., § 41 ods. 2 písm. c) a písm. d), § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) súd dospel k záveru, že výsledkami vykonaného dokazovania v tejto konkrétnej veci súd nemal preukázané, že by žalobcovi v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu vznikla škoda. Samotná exekúcie v dôsledku zamietnutia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia bola zastavená. Súd má za to, že žalobca nepreukázal vznik škody, ktorú vyčíslil paušálnou sumou a rovnako nepreukázal príčinnú súvislosť s

oneskorene vydaným rozhodnutím súdu. V tejto súvislosti uviedol, že škoda nemôže byť uplatnená v paušálnej čiastke, ale musí byť preukázané, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však žalobca nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a v spise sa nenachádza ani jedna sťažnosť ani urgencia zo strany navrhovateľa v čase od podania žiadosti o udelenie poverenia do samotného rozhodnutia súdu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčinná súvislosť existuje skutočnosť s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom, teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t.j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Treba mať za to, že dôvodom pre odmietnutie vydania poverenia v predmetnej exekučnej veci bola nezákonnosť exekučného titulu. Súd ďalej poukazuje na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch zásadných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody.

Pokiaľ ide o nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu uplatnený v tomto konaní, tento môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote
- d) závažnosť dôsledkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení

Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu okrem písm. b), podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo. Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa žalobca snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia o svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi bolo rozhodnuté tak, že súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Následne exekúcia bola zastavená pre vyššie uvedené vady exekučného titulu. Ako už bolo konštatované, žiadny postup, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní sa nepreukázal. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal vznik škody, nepreukázal spojitosť škody, ktorú uvádza s prípadným nedodržaním zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia a nepreukázal ani nárok na vznik nemajetkovej ujmy. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy žalobcovi by bolo v rozpore s ust. § 1 O.s.p., podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov ako aj výchova na zachovávanie zákonov na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb ako aj na konanie v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve žalobca, ktorého základom

jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov na základe spotrebiteľských zmlúv a to na základe formulárových typových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok s cieľom v neprehľadnej forme v zložito formulovaných podmienkach s oslovením aj tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľov, ktorá nemôže týmto zmluvným podmienkam rozumieť dosiahol zisk sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské súdy, ktoré o jeho nárokoch rozhodovali, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli nedôvodné pre zrejme neplatné zmluvné podmienky. Na základe takéhoto skutkového a právneho stavu veci súd návrh ako nedôvodný zamietol, čo sa týka oboch nárokov, tak uplatnenej náhrady škody ako aj náhrady na nemajetkovú ujmu.

Vzhľadom na vznesenú námietku premičania zo strany žalovaného sa súd zaoberal aj touto námietkou. Premičanie sa však podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Súd dospel k názoru, že nárok žalobcu na náhradu škody neexistuje, preto vznesenou námietkou premičania sa súd v ďalšom nezaoberal.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., žalovaný, ktorý bol úspešný si uplatnil náhradu trov konania, ale trovy konania nevyčísliť. Zo spisu žalovanému žiadne trovy konania nevyplývajú, z týchto dôvodov súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Ako odvolacie dôvody uviedol dôvody obsiahnuté v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), písm. h) O.s.p., ods. 2 písm. c) a f) O.s.p. Žalobca predovšetkým namietal, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť až po založení zodpovednostného právneho vzťahu, čo má za následok nesprávnosť súdneho rozhodnutia, ktoré musí byť zrušené. Súd svojím rozhodnutím de iure i de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Podľa odvolateľa súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, ktorá existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty, čo exekučný súd ignoroval a na čo zo zákona nemal oprávnenie. Podľa odvolateľa ďalej súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akéhokoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, napríklad i rozsah nevybavenej súdnej agendy. Žalobca vôbec nechápe aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Poukázal na to, že predložil ako dôkaz o vzniku škody žalobcovi znalecký posudok č. 1/2014. Ak okresný súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by mu postupom exekučného súdu vznikla akákoľvek škoda s tým, že bližšie nešpecifikoval jednotlivé náklady, nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom. To, že žalobca predložil znalecký posudok až po roku a pol od podania žaloby na súde bolo spôsobené tým, že hoci ho zadal už 01.03.2013, jeho vypracovanie bolo zložité a trvalo viac ako rok. Táto skutočnosť je objektívna, ktorú žalobca nevie ovplyvniť. Pre prípad, že bol súdu doručený návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/174/2014.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej „O.s.p.“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v

elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne, presvedčivé a vyčerpávajúce písomné odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Vzhľadom na to, že prvostupňový súd sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov predostretou v konaní včítane argumentácie odvolateľa, ktorého odvolacie námietky v podstatnej časti nereflektujú argumentáciu odôvodňujúcu zamietnutie žaloby použitú prvostupňovým súdom, pričom odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný, odvolací súd ani nemá čo podstatné k odôvodneniu prvostupňového rozsudku dodať.

S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd s použitím § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok, včítane správneho výroku o náhrade trov konania, (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého) potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.